

Mål C-336/23

Begäran om förhandsavgörande

Datum för ingivande:

26 maj 2023

Hänskjutande domstol:

Visoki upravni sud Republike Hrvatske

Datum för beslutet att begära förhandsavgörande:

25 maj 2023

Klagande:

HP – Hrvatska pošta d.d.

Motpart:

Povjerenik za informiranje

[utelämnas]

[utelämnas]

Domare vid Visoki upravni sud
Republike Hrvatske
(Förvaltningsöverdomstolen i
Republiken Kroatien)

[utelämnas]

Europeiska unionens domstol

[utelämnas]

Begäran om förhandsavgörande

i enlighet med artikel 19.3 b i fördraget om Europeiska unionen (EUT C 326, 2012, s. 1) och artikel 267 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUT C 202, 2016, s. 1), med tillämpning av rekommendationen till nationella domstolar om begäran om förhandsavgörande (EUT C 439, 2016, s. 1).

Begäran om skyndsam handläggning

i enlighet med artikel 105 i domstolens rättegångsregler av den 25 september 2012 (EUT L 265, 2012), i dess lydelse av den 18 juni 2013 (EUT L 173, 2013, s. 65), den 19 juli 2016 (EUT L 217, 2016, s. 69), den 9 april 2019 (EUT L 111, 2019, s. 73) och den 26 november 2019 (EUT L 316, 2019, s. 103).

I. Frågor som har hänskjutits för förhandsavgörande

1. Ska begreppet ”vidareutnyttjande av information”, i den mening som avses i artikel 2 led 11 i Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/1024 av den 20 juni 2019 om öppna data och vidareutnyttjande av information från den offentliga sektorn (EUT L 172, 2019, s. 56) (nedan kallat direktivet), tolkas så, att det avser tillgång till all information som en offentlig myndighet eller ett offentligt företag har framställt eller innehar och som en användare (fysisk eller juridisk person) för första gången begär från en offentlig myndighet?

2. Kan en begäran om information som en offentlig myndighet eller ett offentligt företag har framställt eller innehar och som har genererats inom ramen för dess verksamhet eller i samband med organets organisation och arbete, anses utgöra en begäran om information på vilken bestämmelserna i detta direktiv är tillämpliga, vilket innebär att bestämmelserna i detta direktiv är tillämpliga på varje begäran om information som innehas av offentliga myndigheter?

3. Avses med organ som är skyldiga att ge tillgång till information som anges i artikel 2 i direktivet endast de offentliga myndigheter till vilka en begäran om vidareutnyttjande av information har framställts, eller gäller de nya definitionerna även alla offentliga myndigheter och all information som dessa myndigheter innehar, vilket innebär att de som anges i artikel 2 i direktivet är skyldiga att ge tillgång till information som har framställts av dessa eller som de innehar, eller anser man att de organ som anges i artikel 2 i direktivet är skyldiga att ge tillgång till denna information endast vid vidareutnyttjande av denna information?

4. Kan undantagen från skyldigheten att ge tillgång till information i artikel 1.2 i direktivet anses utgöra undantag med stöd av vilka offentliga myndigheter kan vägra att ge tillgång till information som de har framställt eller innehar, eller rör det sig även om undantag som endast är tillämpliga när begäran om vidareutnyttjande av informationen har framställts till en offentlig myndighet?

II. Parterna i det nationella målet

Klagande: HP – Hrvatska pošta d.d. (Kroatiens postverk), Zagreb [utelämnas]

Motpart: Povjerenik za informiranje (dataskyddsmyndigheten), Zagreb [utelämnas]

Berörd part: STAS d.o.o, Dugo Selo [utelämnas]

III. Tillämpliga bestämmelser

Unionsrätt

Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/1024 av den 20 juni 2019 om öppna data och vidareutnyttjande av information från den offentliga sektorn (EUT L 172, 2019, s. 56)

Artikel 1 Syfte och tillämpningsområde

1. För att främja användningen av öppna data och stimulera innovation inom produkter och tjänster fastställs i detta direktiv en uppsättning minimiregler för vidareutnyttjande, samt praktiska arrangemang för att underlätta vidareutnyttjandet, av:

- a) Befintliga handlingar som innehas av medlemsstaternas offentliga myndigheter.
- b) Befintliga handlingar som innehas av offentliga företag som
 - i) är verksamma inom de områden som definieras i direktiv 2014/25/EU,
 - ii) fungerar som kollektivtrafikföretag i enlighet med artikel 2 i förordning (EG) nr 1370/2007,
 - iii) fungerar som lufttrafikföretag som har allmän trafikplikt i enlighet med artikel 16 i förordning (EG) nr 1008/2008, eller
 - iv) fungerar som rederier inom gemenskapen som uppfyller förpliktelser vid allmän trafik i enlighet med artikel 4 i förordning (EEG) nr 3577/92.
- c) Forskningsdata, i enlighet med villkoren i artikel 10.

2. Detta direktiv ska inte tillämpas på

- a) handlingar vars tillhandahållande inte omfattas av den offentliga verksamhet som bedrivs av de berörda offentliga myndigheterna, såsom den definieras i lagstiftning eller andra bindande regler i medlemsstaten eller, om sådana regler saknas, såsom den definieras i enlighet med gängse administrativ praxis i medlemsstaten i fråga, förutsatt att den offentliga verksamheten är tydligt avgränsad och föremål för översyn,
- b) handlingar som innehas av offentliga företag
 - i) och som framställs utanför ramen för tillhandahållandet av tjänster av allmänt intresse enligt definitionen i lagstiftning eller andra bindande regler i medlemsstaten,

ii) med anknytning till verksamheter som är direkt konkurrensutsatta och som därför, i enlighet med artikel 34 i direktiv 2014/25/EU inte omfattas av upphandlingsreglerna,

...

Artikel 2 Definitioner

I detta direktiv avses med

1. **offentliga myndigheter**: statliga, regionala eller lokala myndigheter och offentligrättsliga organ eller sammanslutningar av en eller flera sådana myndigheter eller av ett eller flera sådana offentligrättsliga organ.

2. **offentligrättsliga organ**: organ som har samtliga följande egenskaper:

a) De har särskilt inrättats för att tillgodose behov av allmänt intresse, som inte är av industriell eller kommersiell karaktär.

b) De är juridiska personer.

c) De finansieras till största delen av statliga, regionala eller lokala myndigheter, eller av andra offentligrättsliga organ, eller som står under administrativ tillsyn av sådana myndigheter eller organ; eller de är ett förvaltningsorgan, styrelseorgan eller tillsynsorgan mer än hälften av ledamöterna utses av statliga, regionala eller lokala myndigheter eller av andra offentligrättsliga organ.

3. **offentligt företag**: varje företag verksamt inom de områden som anges i artikel 1.1 b, över vilket de offentliga myndigheterna har ett direkt eller indirekt bestämmande inflytande till följd av ägarförhållande, finansiellt deltagande eller gällande regler. Offentliga myndigheter ska anses utöva bestämmande inflytande när dessa myndigheter, direkt eller indirekt

a) äger majoriteten av företagets tecknade kapital, eller

b) kontrollerar majoriteten av de rösträtter som är knutna till företagets emitterade aktier, eller

c) kan utse mer än hälften av ledamöterna i företagets administrativa, styrande eller övervakande organ.

...

11. **vidareutnyttjande**: personers eller rättssubjekts användning av handlingar som innehas av

a) offentliga myndigheter för andra kommersiella eller icke-kommersiella ändamål än det ursprungliga ändamål för vilket handlingarna framställdes inom den offentliga verksamheten, med undantag för utbyte av handlingar mellan offentliga myndigheter som enbart sker i samband med deras offentliga verksamhet, eller

b) offentliga företag för andra kommersiella eller icke-kommersiella ändamål än det ursprungliga ändamålet att tillhandahålla tjänster av allmänt intresse för vilket handlingarna framställdes, med undantag för utbyte av handlingar mellan offentliga företag och offentliga myndigheter som enbart sker i samband med offentliga myndigheters offentliga verksamhet.

...

Artikel 19 Upphävande

Direktiv 2003/98/EG, i dess lydelse enligt det direktiv som anges i bilaga II del A, upphör att gälla med verkan från och med den 17 juli 2021, utan att det påverkar medlemsstaternas skyldigheter vad det gäller de tidsfrister för införlivande i nationell rätt och de datum för tillämpning av de direktiv som anges i bilaga II del B.

Hänvisningar till det upphävda direktivet ska anses som hänvisningar till detta direktiv och ska läsas i enlighet med jämförelsetabellen i bilaga III.

Republiken Kroatiens rättsliga reglering

Zakon o pravu na pristup informacijama (lagen om rätten till tillgång till information) (NN 25/13, 85/15, 69/22, nedan kallad lagen om rätten till tillgång till information), som är i kraft sedan den 5 juni 2022

Begrepp Artikel 5 (NN 85/15)

De olika begrepp som används i denna lag har följande betydelse:

1) *Användare av rätten till tillgång till information och vidareutnyttjande av information* (nedan kallad användare): varje nationell eller utländsk fysisk eller juridisk person.

2) *Offentlig myndighet* (i den mening som avses i denna lag): statliga myndigheter, andra statliga organ, lokala och regionala självstyrande enheter, juridiska personer och andra organ som utövar offentlig makt, juridiska personer som inrättats av Republiken Kroatien eller en lokal och regional självstyrande enhet, juridiska personer som utövar offentlig makt, juridiska personer som enligt särskilda bestämmelser huvudsakligen eller helt finansieras med statliga medel eller medel från lokala och regionala självstyrande enheter, det vill säga från

offentliga medel (skatter, avgifter etc.), samt kommersiella bolag i vilka Republiken Kroatien och lokala och regionala självstyrande enheter var för sig eller tillsammans äger majoriteten av andelarna.

3) *Information*: alla uppgifter som innehas av en offentlig myndighet i form av ett dokument, en inspelning, en akt, ett register, oberoende av det sätt på vilket det presenteras (i skriftlig form eller i form av ritningar, tryckt material, inspelningar, på ett magnetiskt, optiskt, elektroniskt eller annat medium), som myndigheten har framställt själv eller i samarbete med andra organ eller mottagit från en annan person, och som har genererats inom ramen för dess verksamhet eller i samband med den offentliga myndighetens organisation och arbete.

4) *Internationell information*: information som Republiken Kroatien erhåller från en främmande stat eller en internationell organisation med vilken Republiken Kroatien samarbetar eller i vilken den är part.

5) *Rätten till tillgång till information*: användarens rätt att begära och erhålla information och den offentliga myndighetens skyldighet att ge tillgång till den begärda informationen, det vill säga att offentliggöra informationen oberoende av den begäran som framställts, när ett sådant offentliggörande följer av den skyldighet som definieras i lag eller andra föreskrifter.

6) *Vidareutnyttjande*: fysiska eller juridiska personers användning av information från en offentlig myndighet för andra kommersiella eller icke-kommersiella ändamål än det ursprungliga ändamål för vilket informationen framställdes och som sker inom ramen för verksamhet eller uppgifter som enligt lag eller andra föreskrifter vanligtvis betraktas som offentlig verksamhet. Utbyte av information mellan offentliga myndigheter i syfte att utföra de uppgifter som ingår i deras verksamhet, utgör inte vidareutnyttjande.

...

IV. BEGRÄNSNINGAR AV RÄTTEN TILL TILLGÅNG TILL INFORMATION

Begränsningar och deras varaktighet

Artikel 15 (NN 85/15, 69/22)

(1) Offentliga myndigheter ska begränsa tillgången till information som rör alla förfaranden som genomförs av de behöriga myndigheterna i utrednings- och straffrättsliga förfaranden under den tid som dessa förfaranden pågår.

(2) Offentliga myndigheter får begränsa tillgången till information

1) om informationen har sekretessbelagts i enlighet med den lag som reglerar sekretessen för uppgifterna,

- 2) om informationen är en handels- eller yrkeshemlighet, i enlighet med lagen,
 - 3) om informationen omfattas av skattesekretess, i enlighet med lagen,
 - 4) om informationen skyddas av lagstiftning om skydd av personuppgifter,
 - 5) om informationen skyddas av bestämmelser som reglerar immaterialrätten, utom när det föreligger ett uttryckligt skriftligt medgivande från innehavaren av upphovsrätten,
 - 6) om tillgången till informationen är begränsad i enlighet med internationella avtal, eller när det gäller information som genererats i samband med förfarandet för att ingå eller ansluta sig till ett internationellt avtal eller förhandla med andra stater eller internationella organisationer, tills förfarandet är avslutat, eller när det gäller information som genererats i samband med upprätthållandet av diplomatiska förbindelser,
 - 7) i övriga fall som anges i lag.
- (3) Offentliga myndigheter får begränsa tillgången till information om det finns rimliga skäl att anta att offentliggörandet av informationen
- 1) kommer att förhindra ett effektivt, oberoende och opartiskt genomförande av rättsliga, administrativa eller andra rättsligt reglerade förfaranden, verkställighet av ett domstolsavgörande eller en påföljd,
 - 2) kommer att hindra arbetet för det organ som utför intern revision av administrationen eller administrativ kontroll eller kontroll av lagenligheten.
- (4) Offentliga myndigheter får begränsa tillgången till information om
- 1) informationen håller på att utarbetas inom en eller flera offentliga myndigheter och ett offentliggörande innan framställandet av den fullständiga och slutliga informationen har avslutats allvarligt skulle kunna störa dess framställningsprocess,
 - 2) informationen har genererats i samband med överenskommelser vid antagandet av bestämmelser och andra akter och vid utbyte av ståndpunkter och åsikter inom en eller flera offentliga myndigheter, och ett offentliggörande av informationen skulle kunna leda till felaktig tolkning av informationens innehåll, äventyra processen för antagande av bestämmelser och akter eller friheten att yttra sig och att framföra ståndpunkter.
- (5) Om den begärda informationen också innehåller uppgifter som omfattas av begränsningarna i punkterna 2 och 3 i denna artikel, ska återstående delar av informationen göras tillgängliga.
- (6) Information som begränsar rätten till tillgång av de skäl som anges i punkt 2.5 i denna artikel blir tillgänglig för allmänheten om så beslutas av den person för

vilken ett offentliggörande av informationen skulle kunna orsaka skada, dock senast inom 20 år från den dag då informationen genererades, såvida inte en längre period anges i lag eller annan föreskrift.

(7) Information som avses i punkterna 2 och 3 i denna artikel blir tillgänglig för allmänheten så snart de skäl på grundval av vilka den offentliga myndigheten begränsade rätten att till tillgång till informationen inte längre föreligger.

(8) Tillgång till information som avses i punkt 4.1 i denna artikel får även begränsas efter det att informationen har färdigställts, särskilt om ett sådant offentliggörande allvarligt skulle störa beslutsprocessen och möjligheten att uttrycka åsikter eller skulle leda till en felaktig tolkning av innehållet i informationen, såvida det inte finns ett övervägande allmänintresse av att offentliggöra informationen.

...

VI. VIDAREUTNYTTJANDE AV INFORMATION

Rätt till vidareutnyttjande av information och öppna data

Artikel 27 (NN 85/15, 69/22)

(1) Varje användare har rätt att vidareutnyttja information för kommersiella eller icke-kommersiella ändamål i enlighet med bestämmelserna i denna lag.

(2) Den offentliga myndigheten ska möjliggöra tillgång till öppna data och vidareutnyttjande av information för användare genom att offentliggöra information som kan vidareutnyttjas eller på grundval av ansökningar om vidareutnyttjande.

(3) Republiken Kroatiens regering uppmuntrar offentliga myndigheter att skapa och offentliggöra information som genererats inom ramen för fullgörandet av deras offentliga uppdrag genom att anta strategier och handlingsplaner med vilka den, i enlighet med principen om inbyggd öppenhet och öppenhet som standard, kommer att säkerställa utvecklingen av standarder för öppna data, genom att underlätta villkoren för anpassning, planering (i tid) av tidsfrister för offentliggörande av information om särskilda temaområden, och genom att skapa en portal för öppna data och uppmuntra skapandet av särskilda portaler, samt genom att förbinda portaler med portaler på unionsnivå.

(4) Republiken Kroatiens regering stöder tillgången till forskningsdata genom att anta strategier för öppen tillgång och handlingsplaner för att säkerställa att alla organisationer som bedriver forskning och organisationer som finansierar forskning genomför strategier för öppen tillgång av offentligt finansierade forskningsdata, i enlighet med principen om öppenhet som standard, och som är sökbara, tillgängliga och kompatibla forskningsdata som är möjliga att vidareutnyttja. Härvid ska aspekter vad gäller personlig integritet, skydd av

personuppgifter, insynsskydd, nationell säkerhet, legitima affärsintressen, däribland affärshemligheter, och tredje parts immateriella rättigheter vederbörligen beaktas, i enlighet med principen om ”största möjliga tillgång men begränsad sådan om så erfordras”.

(5) För vidareutnyttjande är offentliga myndigheter inte skyldiga att generera eller anpassa informationen eller göra utdrag av vissa delar ur densamma om detta kräver oproportionerligt mycket tid eller resurser; den offentliga myndigheten kan inte heller åläggas att uppdatera, förbättra eller lagra informationen i vidareutnyttjningssyfte.

(6) På frågor som inte regleras närmare i denna avdelning ska övriga bestämmelser i denna lag tillämpas i tillämpliga delar.

Begäran om vidareutnyttjande av information och skydd av användarnas rättigheter

Artikel 29 (NN 85/15, 69/22)

(1) I sin begäran om vidareutnyttjande av information ska sökanden, utöver de uppgifter som avses i artikel 18.3 i denna lag, ange vilken information han eller hon önskar vidareutnyttja, i vilken form och på vilket sätt han eller hon önskar erhålla innehållet i den begärda informationen samt syftet med användningen av informationen (kommersiellt eller icke-kommersiellt ändamål).

(2) Följande organ är inte skyldiga att agera i enlighet med en begäran om vidareutnyttjande av information:

1. utbildningsanstalter, vetenskapliga forskningsorganisationer och organisationer som finansierar forskning.

2. kommersiella bolag i vilka Republiken Kroatien eller en lokal och regional självstyrande enhet har eller kan ha ett direkt eller indirekt bestämmande inflytande till följd av ägarförhållande, finansiellt deltagande eller gällande regler och som:

– bedriver verksamhet inom områdena gas och värmeenergi, elektricitet, vatten, transporttjänster, flygplatser, havs- och inlandshamnar, posttjänster, olje- och gasutvinning samt undersökning om förekomst av samt utvinning av kol eller andra fasta bränslen i enlighet med lagen om offentlig upphandling,

– fungerar som kollektivtrafikföretag i enlighet med artikel 2 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1370/2007 av den 23 oktober 2007 om kollektivtrafik på järnväg och väg och om upphävande av rådets förordning (EEG) nr 1191/69 och (EEG) nr 1107/70 (EUT L 315, 2007, s. 1),

– fungerar som lufttrafikföretag som har allmän trafikplikt i enlighet med artikel 16 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1008/20 av den

24 september 2008 om gemensamma regler för tillhandahållande av lufttrafik i gemenskapen (EUT L 293, 2008, s. 3), eller

– fungerar som rederier inom gemenskapen med allmän trafikplikt i enlighet med artikel 4 i rådets förordning (EEG) nr 3577/92 av den 7 december 1992 om tillämpning av principen om frihet att tillhandahålla tjänster på sjötransportområdet inom medlemsstaterna (cabotage) (EGT L 364, 1992, s. 7; svensk specialutgåva, område 6, volym 3, s. 203).

(3) Republiken Kroatien eller en lokal och regional självstyrande enhet ska anses ha ett bestämmande inflytande i den mening som avses i punkt 2.2 i denna artikel när de direkt eller indirekt:

1. äger majoriteten av bolagets tecknade kapital, eller
2. kontrollerar majoriteten av de rösträtter som är knutna till bolagets emitterade aktier, eller
3. kan utse mer än hälften av ledamöterna i bolagets övervakande, administrativa organ eller det organ som ansvarar för förvaltning och drift av bolaget.

(4) Den offentliga myndigheten ska fatta beslut om begäran om vidareutnyttjande av information inom 15 dagar från den dag då en i vederbörlig ordning framställd begäran har lämnats in. Beslutet måste innehålla uppgift om den typ av licens som reglerar användningsvillkoren samt beloppet och metoden för beräkning av kostnaderna.

(5) Genom undantag från punkt 4 i denna artikel ska offentliga organ inte fatta beslut när de möjliggör vidareutnyttjande genom en standardiserad öppen licens och kostnadsfritt.

(6) Den offentliga myndigheten ska bedöma begäran om vidareutnyttjande av information på elektronisk väg när så är möjligt och lämpligt.

(7) Ett beslut om vidareutnyttjande av information får överklagas till dataskyddsmyndigheten inom 15 dagar från det att beslutet meddelades. Dataskyddsmyndighetens beslut får inte överklagas, men ett förvaltningsrättsligt förfarande kan inledas vid Visoki upravni sud Republike Hrvatske (Förvaltningsöverdomstolen i Republiken Kroatien).

(8) Om den offentliga myndigheten avslår en begäran om vidareutnyttjande för att skydda immateriella rättigheter, är den skyldig att informera sökanden om vem som är innehavare av de immateriella rättigheterna, om denne är känd, eller om vem som är den licenstagare från vilken den offentliga myndigheten erhöll informationen i fråga.

Information för vilken vidareutnyttjande inte gäller

Artikel 30 (NN 85/15, 69/22)

(1) Bestämmelserna i denna lag om vidareutnyttjande av information är inte tillämpliga på följande information:

- 1) information som avses i artikel 15.1, 15.2 och 15.3 i denna lag,
- 2) konfidentiella statistiska uppgifter i enlighet med lagen,
- 3) information för vilken användaren måste visa att det föreligger ett berättigat intresse,
- 4) logotyper, heraldiska vapen och insignier,
- 5) information som innehas av myndigheter som tillhandahåller offentliga tjänster; radio, tv och elektroniska media,
- 6) information som innehas av utbildningsanstalter utöver information som innehas av högre utbildningsanstalter om forskningsdata,
- 7) information som innehas av forskningsinstitut och organisationer som finansierar forskning, inklusive organisationer som inrättats för överföring av forskningsresultat, såvida inte informationen avser forskningsdata,
- 8) information som innehas av andra kulturinstitutioner än bibliotek, inklusive bibliotek vid högre utbildningsanstalter, museer och arkiv,
- 9) information som inte samlats in i syfte att utöva offentlig verksamhet,
- 10) information som är undantagen från tillgång eller för vilka tillgången omfattas av restriktioner med hänsyn till känslig information om skydd av kritisk infrastruktur enligt definitionen i lagen om reglering av kritisk infrastruktur,
- 11) information som innehas av kommersiella företag i den mening som avses i artikel 29.2 punkt 2 i denna lag,
 - som framställs utanför ramen för tillhandahållandet av tjänster av allmänt intresse enligt definitionen i lag eller andra föreskrifter,
 - med anknytning till verksamheter som är direkt konkurrensutsatta och som därför, i enlighet med bestämmelserna om offentlig upphandling, inte omfattas av upphandlingsreglerna,

(2) Offentliga myndigheter ska, vid bedömningen av en begäran om vidareutnyttjande av information enligt punkt 1 i denna artikel, avslå begäran om vidareutnyttjande av information genom beslut.

Villkor för vidareutnyttjande av information

Artikel 31 (NN 85/15, 69/22)

- (1) Den offentliga myndigheten ska göra uppgifterna tillgängliga för användaren för vidareutnyttjande utan restriktioner, för fri användning och i öppet format.
- (2) I vederbörligen motiverade fall får den offentliga myndigheten ange villkoren för vidareutnyttjande. Om villkor för vidareutnyttjande fastställs, får deras innehåll och tillämpning inte på ett omotiverat sätt begränsa möjligheterna till vidareutnyttjande eller användas för att begränsa konkurrensen på marknaden.
- (3) Villkoren för vidareutnyttjande får inte vara diskriminerande för samma eller liknande typer av information eller för kommersiell eller icke-kommersiell användning, inbegripet gränsöverskridande vidareutnyttjande.
- (4) En offentlig myndighet som vidareutnyttjar sin information som grund för kommersiell verksamhet utanför ramen för sin offentliga verksamhet ska omfattas av samma villkor som andra användare.
- (5) Ministern med ansvar för förvaltningsärenden ska i förordning fastställa typerna av och innehållet i licenser som anger villkoren för vidareutnyttjande i enlighet med standardiserade öppna licenser.
- (6) Den offentliga myndigheten är skyldig att på sin webbplats offentliggöra licenser som anger villkoren för vidareutnyttjande eller länkar till sådana licenser, i enlighet med standardiserade öppna licenser.

...

IV. Saken

6. Genom det beslut som meddelats av motparten [Povjerenik za informiranje (dataskyddsmyndigheten)] upphävdes det beslut som meddelats av HP – Hrvatska pošta d.d. (Kroatien postverk) (nedan även kallat HP eller klaganden), genom vilket HP efter en prövning av proportionaliteten och allmänintresset avsåg en begäran om tillgång till information (byggkontrakt, mellanliggande intyg om betalningar, anmälan om överlåtelse och mottagande av byggnad etc.); Povjerenik za informiranje (dataskyddsmyndigheten) ålade också HP att göra de begärda handlingarna tillgängliga.

7. Efter överklagande av Hrvatska pošta d.d. återförvisade Visoki upravni sud Republike Hrvatske (Förvaltningsöverdomstolen i Republiken Kroatien) målet till Povjerenik za informacije (dataskyddsmyndigheten) (nedan kallad motparten) för ny prövning, eftersom fristen för införlivande av direktivet redan hade löpt ut vid tidpunkten för beslutet. Samtidigt anförde domstolen att den skyldighet att ge tillgång till information som motparten hade ålagt HP skulle bedömas mot bakgrund av de nya definitionerna och undantagen från skyldigheten att lämna ut uppgifter i direktivet.

8. Efter en förnyad prövning av målet förordnade motparten på nytt att tillgång skulle ges till den begärda informationen.

9. HP överklagade motpartens beslut. Överklagandet är föremål för det aktuella förvaltningsrättsliga förfarandet.

10. Klaganden har i huvudsak anfört att det överklagade beslutet är rättsstridigt, att direktiv 2019/1024 inte har införlivats korrekt i Zakon o pravu na pristup informacijama (lagen om rätten till tillgång till information), eftersom direktivet innehåller olika definitioner av offentliga myndigheter och offentliga företag, eftersom syftet med definitionerna i direktiv 2019/1024 gäller på samma sätt för frågan om rätten till tillgång till information som för frågan om vidareutnyttjande av information, eftersom den begärda informationen avser klagandens sektoriella verksamhet samt eftersom den utgör en affärshemlighet.

11. Motparten har emellertid anfört att det i förevarande fall inte rör sig om utövande av rätten till vidareutnyttjande av information, utan om utövande av rätten till tillgång till information, samt att Zakon o pravu na pristup informacijama (lagen om rätten till tillgång till information) i sina bestämmelser reglerar två frågor: rätten till tillgång till information definierad som ”användarens rätt att begära och erhålla information och den offentliga myndighetens skyldighet att ge tillgång till den begärda informationen, det vill säga att offentliggöra informationen oberoende av begäran, när sådant offentliggörande följer av en skyldighet som anges i lagstiftning eller andra regler” [artikel 5.1 punkt 5 i Zakon o pravu na pristup informacijama (lagen om rätten till tillgång till information)], samt vidareutnyttjande, vilket innebär ”fysiska eller juridiska personers användning av information från en offentlig myndighet för andra – kommersiella eller icke-kommersiella – ändamål än det ursprungliga ändamålet med dess upprättande, och som enligt definitionen i lag eller andra föreskrifter sker inom ramen för verksamhet eller uppgifter som vanligtvis betraktas som en offentlig verksamhet” [artikel 5.1 punkt 6 i Zakon o pravu na pristup informacijama (lagen om rätten till tillgång till information)]. Motparten har dragit slutsatsen att direktivet om öppna data och vidareutnyttjande av information från den offentliga sektorn, såsom framgår av direktivets namn, fastställer den rättsliga ramen för vidareutnyttjande av information från den offentliga sektorn och gäller både öppna data och vidareutnyttjande av information från den offentliga sektorn, men inte rätten till tillgång till information, och därför inte rör undantag från skyldigheten att göra information tillgänglig när sådan information görs tillgänglig efter en begäran om tillgång till information.

Den argumentation som anförts

12. Hrvatska pošta d.d. bildades som ett kommersiellt företag som tillhandahåller allmännyttiga tjänster och ägs uteslutande av Republiken Kroatien, men utöver den samhällsomfattande posttjänsten bedriver det även annan kommersiell verksamhet. Enligt artikel 5 i Zakon o pravu na pristup informacijama (lagen om rätten till tillgång till information) tillhör HP utan tvekan

den grupp av organ som är skyldiga att ge tillgång till information som de innehar och, med tanke på den allmänna betydelsen av den tjänst de tillhandahåller, hör det enligt den hänskjutande domstolen också till de organ som enligt artikel 2 i direktivet är kända som ”offentliga företag”.

13. I den hänskjutande domstolens fasta praxis har motpartens resonemang godtagits, nämligen att det rör sig om två olika förfaranden, dels ett förfarande som inleds på grundval av en begäran om tillgång till information, på vilket de allmänna bestämmelserna i Zakon o pravu na pristup informacijama (lagen om rätten till tillgång till information) är tillämpliga, dels ett förfarande som inleds på grundval av en begäran om vidareutnyttjande av information, där de nya bestämmelserna i denna lag, genom vilken direktivet har införlivats, är tillämpliga.

14. Med hänsyn till att tvisten mellan parterna i förevarande mål avser huruvida Hrvatska pošta d.d., efter att ha gjort en prövning av proportionaliteten och ett överordnat allmänintresse, är skyldigt att ge tillgång till information som inte direkt hänför sig till tillhandahållandet av en tjänst av allmänt intresse, och med hänsyn till tvisten om innebörden av begreppet ”vidareutnyttjande av information” och den därav följande skillnaden i handläggningen av en begäran om tillgång till information som en offentlig myndighet har genererat eller innehar, och handläggningen av en begäran om vidareutnyttjande av information, beslutade den hänskjutande domstolen att vilandeförklara målet i det aktuella förvaltningsmålet tills EU-domstolen besvarar tolkningsfrågorna.

15. Förfaranden som rör utövandet av rätten till tillgång till information är av brådskande natur. Rättspraxis är på grund av olika synpunkter på innehållet i direktivet inte enhetlig, eftersom beslut från Povjerenik za informiranje (dataskyddsmyndigheten), i vilka ståndpunkten upprepas att en uppsättning regler gäller för en begäran om tillgång till information och att andra regler gäller för en begäran om vidareutnyttjande av information, på senare tid ofta fastställs. Eftersom det av rätts säkerhetsskäl är viktigt att utveckla en enhetlig praxis och handläggning av ansökningar om tillgång till information och ansökningar om vidareutnyttjande av information, hemställs härmed om att Europeiska unionens domstol prövar målet skyndsamt.

Zagreb, 25 maj 2023

[utelämnas]

[utelämnas] [elektronisk signatur]

[utelämnas] [uppgifter om bifogade handlingar]

[utelämnas]